

PRZEGLĄD PRASY Z. S. R. R. I EMIGRACJI ROSYJSKIEJ

Dodatek do Nr. 11 Codziennego Biuletynu Wydziału Prasowego M. S. Z.

Warszawa, poniedziałek 14 stycznia 1929 r.

TREŚĆ: ZSRR. a sprawy zagraniczne: Polska, ZSRR. i Rumunja. — ZSRR a Chiny. — Notatki i informacje: Różne. — Artykuły nieuwzględnione.

Z. S. R. R. A SPRAWY ZAGRANICZNE.

POLSKA, ZSRR. i RUMUNJA.

Izwiestja 12.I zamieszczają teksty jak polskiej odpowiedzi na notę Litwinowa, tak i drugiej noty Litwinowa, doręczonej w odpowiedzi na polską notę. Obok gazeta zamieszcza artykuł wstępny, zatytułowany „Zasadnicza zgoda“, przyczem tytuł ten jest ujęty w cudzysłowie. Artykuł urzędówki sowieckiej na wstępie zaznacza, że nota polska stara się uniknąć zarzutu „pośpiechu“ w odpowiedzi na propozycje sowieckie, jak przez to, że została wręczoną dopiero w 12 dni po otrzymaniu noty Litwinowa tak i przez to, że treść tej noty może być uważana tylko za „odpowiedź wstępną“. Wyrażona w polskiej nodzie zasadnicza zgoda na przyjęcie propozycji rządu ZSRR jest, zdaniem gazety, uwikłaną w mnóstwo zastrzeżeń i nowych kwestyj, które zmniejszają znaczenie tej zasadniczej zgody i opóźniają jego urzeczywistnienie. Charakterystycznym jest, że wszystkie te zastrzeżenia i nowe pytania były i już uprzednio podnoszone przez prasę polską i wyjaśnione na łamach prasy sowieckiej, a nawet — uprzedzone przez samą notę z dnia 29-go grudnia. Twierdzenie to jest dalej obszernie dowodzone szeregiem przykładów, przyczem szczegółowo jest rozpatrywany ewentualny stosunek państw bałtyckich i Rumunji do możliwego porozumienia polsko-sowieckiego. W swych wywodach publicysta dziennika sowieckiego posługuje się argumentami, zaczerpniętymi z drugiej noty Litwinowa. W konkluzji „Izwiestja“ twierdzą, że druga nota sowiecka uniemożliwia dalsze przeciąganie sprawy i kazuistykę, ponieważ wszystkie pytania zostały wyświetlone i wyraża pewność, że wszyscy uczciwi zwolennicy pokoju będą w danym wypadku po stronie rządu sowieckiego, który nie chce „zachować sobie wolności pod względem możliwego rozpetania wojny chociażby na przeciąg kilku miesięcy“.

Ekonomiczeskaja Żiżń 12.I w art. wst. omawia odpowiedź Polski na notę sowiecką i stwierdza również, że treść jej nie była nieoczekiwaną, gdyż odpowiada opinjom, wypowiedzanym wielokrotnie w tej sprawie przez prasę polską i francuską. Dziennik uważa zasadniczą zgodę na przyjęcie propozycji sowieckiej, wyrażoną przez Polskę, za wymuszoną, gdyż odmowa ze strony Polski byłaby uważaną przez wszystkich jako zdemaskowanie nieszczerości podpi-

su polskiego rządu pod paktem Kellogga. Dalej dziennik zbija szczegółowo argumentację noty polskiej.

Sieгодня 12.I. zamieszcza dłuższą korespondencję z Bukaresztu, omawiającą ewentualne widoki wznowienia stosunków dyplomatycznych pomiędzy Rumunją a ZSRR. Na wstępie korespondencja stwierdza, że projekt sowiecki, zawarty w nodzie Litwinowa wywołał duże wrażenie w Bukareszcie oraz spowodował szereg narad ministra spraw zagranicznych z przedstawicielami politycznymi mocarstw w Bukareszcie. Korespondent twierdzi, że w kierowniczych kołach Rumunji projekt Litwinowa, zgodnie z poglądami opinji polskiej i francuskiej, rozpatrywano jako próbę izolowania Rumunji w jej sytuacji międzynarodowej i nawet pewnego rodzaju próbę spowodowania Rumunji. Dlatego też rząd rumuński był zaskoczony wiadomością otrzymaną od posła w Warszawie Dawilli, że rząd sowiecki skłonny jest zawrzeć analogiczne porozumienie również i z Rumunją. Dalej korespondent wylicza trudności, które dotychczas uniemożliwiały wszystkie próby nawiązania kontaktu pomiędzy Moskwą a Bukaresztem i widzi te trudności przede wszystkim w konieczności regulowania sprawy Besarabji oraz zdecydowania sprawy rumuńskiego zapasu złota, znajdującego się w Moskwie. Zestawiając pobudki skłaniające obie strony, t. j. ZSRR i Rumunję do zerwania z obecną sytuacją, korespondent dochodzi do wniosku, że w opinji rumuńskiej dotychczas istnieją silne prądy, sprzeciwiające się ustaleniu normalnych stosunków z ZSRR, a co zatem idzie — z otwarciem granicy od strony Dniestru dla stosunków gospodarczych i intelektualnych, gdyż podobne stosunki pociągnęłyby za sobą nowe niebezpieczeństwa charakteru politycznego, gospodarczego, finansowego i nawet metafizycznego. Korespondent stwierdza, iż dotychczas nieznanne są wyniki specjalnej audjencji, uzyskanej przez ministra spraw zagranicznych Mironescu u rady regencyjnej celem omówienia powyższej sprawy i konkluduje, że sytuacja dyplomacji rumuńskiej jest w danych warunkach niezwykle skomplikowaną.

Prawda 8.I. w korespondencji z Berlina przytacza szczegółowo informację ajencji „Ost-Express“, otrzymaną z Pragi, o otrzymaniu przez niewymienioną instytucję w Pradze wiadomości o nowych szczegółach wzmocnionych zbrojeń i tajnych zamiarów mi-

PRZEGŁAD PRASY I. R. R.
EMIGRACJI ROSYJSKIEJ

WYDZIAŁ PRASOWY I. R. R.

WYDZIAŁ PRASOWY I. R. R.

WYDZIAŁ PRASOWY I. R. R.

WYDZIAŁ PRASOWY I. R. R.

WYDZIAŁ PRASOWY I. R. R.

WYDZIAŁ PRASOWY I. R. R.

WYDZIAŁ PRASOWY I. R. R.

WYDZIAŁ PRASOWY I. R. R.

WYDZIAŁ PRASOWY I. R. R.

WYDZIAŁ PRASOWY I. R. R.

WYDZIAŁ PRASOWY I. R. R.

WYDZIAŁ PRASOWY I. R. R.

WYDZIAŁ PRASOWY I. R. R.

WYDZIAŁ PRASOWY I. R. R.

WYDZIAŁ PRASOWY I. R. R.

WYDZIAŁ PRASOWY I. R. R.

WYDZIAŁ PRASOWY I. R. R.

WYDZIAŁ PRASOWY I. R. R.

WYDZIAŁ PRASOWY I. R. R.

WYDZIAŁ PRASOWY I. R. R.

WYDZIAŁ PRASOWY I. R. R.

WYDZIAŁ PRASOWY I. R. R.

WYDZIAŁ PRASOWY I. R. R.

WYDZIAŁ PRASOWY I. R. R.

litarystycznych Polski i Rumunii. Informacje te mówią o przybyciu do Polski nowych wielkich francuskich transportów broni i amunicji, które zostały skierowane do okręgów pogranicznych z Ukrainą sowiecką, a mianowicie do Stanisławowa i Tarnopola, o rozmówieniach otrzymanych przez zakłady przemysłowe polskie i czeskie dla armji rumuńskiej oraz o działalności rumuńskiej misji wojskowej w tym samym kierunku w Paryżu. Dalej podane są wiadomości o wzmocnieniu aktywności ukraińskich antysowieckich czynników w Polsce, gdzie, a mianowicie w Warszawie ma się w połowie stycznia odbyć konferencja wszystkich europejskich organizacji petlurowców. W tej sprawie miało nastąpić porozumienie pomiędzy polskimi a francuskimi kołami wojskowymi. Minister Zaleski miał niedawno przyjąć byłego ukraińskiego ministra spraw zagranicznych Szulgina. W polskich kołach wojskowych opracowany jest plan wywołania zaburzeń w ZSRR z pomocą emigrantów ukraińskich. W Kielcach, Nowem Mieście i Tarnopolu mają być już formowane oddziały zbrojne z pośród emigrantów ukraińskich. Na czele tych oddziałów ma stanąć były oficer carski Sologub, a w tworzeniu ich bierze udział związek legjonistów, reprezentowany przez mjr. Pikusa. Czynny udział bierze również w tej sprawie gen. Sosnkowski.

Izwiestja i Ekonomiceskaja Żizń z 12.I za-

mieszczają telegram warszawskiego przedstawiciela Tass o odbytej niedawno we Lwowie naradzie wojewodów niektórych województw południowo-wschodnich z udziałem płk. Koca, na której to naradzie miała być omawiana sprawa ukraińska. Depesza nawiązuje tą naradę do podanej wyżej informacji „Ost-Expressu“ i twierdzi, iż jest ona jednym więcej dowodem przygotowań, czynionych obecnie przez koła ukraińskie w Polsce przy poparciu rządu polskiego.

ZSRR. a CHINY.

Izwiestja 10.I. kategorycznie zaprzeczają informacjom, podawanym przez prasę francuską i angielską o zamiarach rządu sowieckiego ustąpienia całkowicie lub częściowo praw do kolei wschodnio-chińskiej Francji lub Stanom Zjednoczonym wzamian za udzielenie większej pożyczki i koncesje polityczne. Pismo twierdzi, że żadnych pertraktacyj na ten temat rząd sowiecki z nikim nie prowadził i nazywa pogłoski o nich „prowokacjami“, mającymi na celu spowodować nowe kroki zaczepne administracji chińskiej względem wspomnianej kolei. Urzędówka sowiecka zapewnia, że wszystkie sprawy dotyczące kolei wschodnio-chińskiej będą regulowane bezpośrednio pomiędzy Chinami a ZSRR i że rząd sowiecki kategorycznie odrzuci wszystkie próby państw cudzoziemskich uzyskania wpływów na tą kolej.

NOTATKI I INFORMACJE

RÓŻNE.

Mołot 29.XII zarzuca polskim władzom śledczym zatuszowanie okoliczności, które miały się przychylnie do zdemaskowania białogwardyjskiej organizacji terrorystycznej i stosunków między Woyciechowskim a „Londynem i Belwederem“. Władze polskie nie ośmieliły się osadzić na ławie oskarżonych wysokich polskich protektorów Woyciechowskiego. Wyrok w sprawie Woyciechowskiego wykaże stopień szczerości dążeń Polski do uregulowania swych stosunków z ZSRR.

Izwiestja 1.I w komentarzach do obszernego sprawozdania z przebiegu procesu, oświadczyły, iż sąd polski nie wkroczył na drogę, którą mu wytykali białogwardziści, i wyraziły nadzieję, iż rząd polski dążyć będzie do bezwzględnego uniemożliwienia nowych zamachów.

Prawda 30.XII. donosi, że Czerwony Krzyż rozpoczął akcję pomocy głodującej ludności okręgów Odeskiego, Chersońskiego i Mikołajewskiego. Dorośli otrzymują zasiłki aprowizacyjne, 90 tysięcy dzieci korzysta z obiadów Czerwonego Krzyża. Ze względu na istniejące niebezpieczeństwo rozpowszechnienia się chorób zakaźnych w dotkniętej przez klęskę okolicy, komisariat ludowy zdrowia USRR. wysłał specjalne ekspedycje lekarskie.

Prasa emigracyjna 28.XII. ogłasza wiadomość o udzieleniu dłuższego urlopu przewodniczącemu komitetu wykonawczego międzynarodówki, Bucharyno-

wi, tłumacząc urlop ten jako objaw nienacki, która spotkała Bucharyna wskutek zatargu pomiędzy nim a większością komitetu wykonawczego na tle sprawy o nadużycia pieniężne niemieckiego komunisty Thälmana. Klara Cetkin podzielać ma punkt widzenia Bucharyna w tej sprawie, czyli również jest przeciwko dokonanej rehabilitacji Thälmana, i zamierza opuścić Moskwę. Wiadomości te oparte są na komunikacie pisma „trockistów“ niemieckich „Die Volkswille“.

ARTYKUŁY NIEUWZGLĘDNIONE.

Krasnaja Armija 18.XII. Religja w armji polskiej (Art. Jagiełłońskiego).

Sierp 20.XII. Pod rządami faszyzmu polskiego. --- Czen są święta religijne? — Wzmacniajmy moc bojową armji czerwonej.

Orka 21.XII. O walce z antysemityzmem w szkołach polskich. — Na Białorusi zachodniej. — Polska ucząca się młodzież wypowiada szowinizmowi nieubłaganą walkę. — 27.XII. Trzy etapy w rozwoju komunistycznej partji Białorusi. — Zdobycze pracującej ludności polskiej. — Polski odcinek literatury proletarjackiej w BSRR. — Polityka narodowościowa i położenie mniejszości w BSRR. — 10 lat gwałtu nad mniejszościami narodowościowymi w Polsce. — Głos mają bojownicy o Białoruś radziecką. — Zdobycze wsi polskiej w okresie 10-lecia BSRR.

Komunist 24.XII. Porozumienie sowiecko-niemieckie. — Lwów małopolski.

Krasnaja Zvezda 29.XII. Podróże zagraniczne oficerów polskich. — Udział militarystów francuskich w wojnie polsko-sowieckiej.

